

30.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 4 grudnia 1933 r.

w sprawie zgłoszenia przystąpienia Szwecji do Porozumienia Madryckiego z dnia 14 kwietnia 1891 r. dotyczącego zwalczania fałszywych oznaczeń pochodzenia towarów, przejrzanego w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r. i w Hadze dnia 6 listopada 1925 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości zgodnie z komunikatem Rządu Szwajcarskiego, że, w myśl postanowień art. 5 Porozumienia Madryckiego z dnia 14 kwietnia 1891 r. dotyczącego zwalczania fałszywych oznaczeń pochodzenia towarów, przejrzanego w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r. i w Hadze dnia 6 listopada 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 47, poz. 446) oraz w myśl postanowień art. 16 Konwencji Związkowej Paryskiej z dnia 20 marca 1883 o ochronie własności przemysłowej, przejrzonej w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r. w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r. i w Hadze dnia 6 listopada 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 2, poz. 8) zostało zgłoszone w imieniu Rządu Królestwa Szwedzkiego przystąpienie do wyżej wymienionego porozumienia, z tem, że przystąpienie to obowiązywać będzie od dnia 7 stycznia 1934 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

31.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 5 grudnia 1933 r.

w sprawie przystąpienia Australii, terytorjów Papua, wyspy Norfolk i brytyjskich terytorjów mandatowych Nowej Gwinei i Nauru do konwencji między Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej i Jego Królewską Mością, odnośnie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanji i Północnej Irlandji, w przedmiocie postępowania w sprawach cywilnych i handlowych, podpisanej w Warszawie, dnia 26 sierpnia 1931 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że zgodnie z punktami a) i c) artykułu 17 konwencji między Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej a Jego Królewską Mością odnośnie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanji i Północnej Irlandji, w przedmiocie postępowania w sprawach cywilnych i handlowych, podpisanej w Warszawie dnia 26 sierpnia 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 55, poz. 533), Ambasador Jego Królewskiej Mości Brytyjskiej w Warszawie notą z dnia 8 listopada 1933 r. powiadomił Rząd Polski o przystąpieniu Jego Królewskiej Mości Brytyjskiej do wymienionej konwencji odnośnie dla Związku Australijskiego, terytorjów Papua i wyspy Norfolk, oraz terytorjów mandatowych brytyjskich Nowej Gwinei i Nauru.

Równocześnie podaje się do wiadomości, że władzami, do których mają być przesyłane wnioski o doręczenie lub pisma rekwizycyjne są:

w Nowej Południowej Walji — Pierwszy Notariusz Sądu Najwyższego w Sydney.

(The Prothonotary, Supreme Court, Sydney).

w Victorji — Pierwszy Notariusz Sądu w Melbourne.

(The Prothonotary, Law Courts, Melbourne).
w Queensland — Pisarz Sądu Najwyższego w Brisbane.

(The Registrar, Supreme Court, Brisbane).
w Południowej Australji — Prezes Sądu Najwyższego w Adelaide.

(The Master of the Supreme Court, Adelaide).
w Zachodniej Australji — Prezes Sądu Najwyższego w Perth.

(The Master of the Supreme Court, Perth).
w Tasmanji — Pisarz Sądu Najwyższego w Hobart.

(The Registrar, Supreme Court, Hobart).
w Terytorjum Północnem — Sędzia Sądu Najwyższego w Darwin.

(The Judge of the Supreme Court, Darwin).
w Terytorjum Siedziby Rządu — Sekretarz Sądu w Canberra.

(The Clerk of Petty Sessions, Canberra).
w Papua — Pisarz Sądu Centralnego w Port Moresby.

(The Registrar, Central Court, Port Moresby).
na Wyspie Norfolk — Pisarz Sądu, Wyspa Norfolk.

(The Registrar, Magistrate's Court Norfolk).
w Nowej Gwinei — Pisarz Sądu Centralnego w Rabaul.

(The Registrar, Central Court, Rabaul).
w Nauru — Administrator w Nauru.

(The Administrator, Nauru).

oraz, że językiem, w którym mają być sporządzane odnośne pisma i tłumaczenia jest język angielski.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

32.

OBWIESZCZENIE
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 21 grudnia 1933 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. o wykonywaniu praktyki dentystycznej.

Na podstawie ust. 2 art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. o wykonywaniu praktyki dentystycznej (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 629) ogłaszam jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. o wykonywaniu praktyki dentystycznej (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 476) z uwzględnieniem zmian, wynikających z art. 640 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 marca 1928 r. — kodeks postępowania karnego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 83, poz. 725), z art. 1 § 1 pkt. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 marca 1928 r. — przepisy, wprowadzające kodeks postępowania karnego (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 314), z art. 69 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365), z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra

Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 493), z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej” i „Ministerstwo Opieki Społecznej” (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 597), i z art. 2 pkt. 13 i art. 57 ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 247) oraz wprowadzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. o wykonywaniu praktyki dentystycznej (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 629) przy zastosowaniu nowej kolejności artykułów i z wprowadzeniem numeracji ustępów.

Podany w załączeniu tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej obowiązuje na całym obszarze Państwa Polskiego od dnia 5 listopada 1933 r. Przepis ust. 2 art. 15 dotyczy uprawnień na obszarze województw: pomorskiego i poznańskiego.

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Załącznik do ogłoszenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 21 grudnia 1933 r. (poz. 32).

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 10 czerwca 1927 r.

o wykonywaniu praktyki dentystycznej.

Na zasadzie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

I. Praktyka lekarsko - dentystyczna.

Art. 1.

(1) Praktyką lekarsko-dentystyczną, polegającą na wykonywaniu wszelkich zabiegów lekarsko- i techniczno-dentystycznych, mogą się zajmować osoby, które:

1. są obywatelami Państwa Polskiego,
2. a) posiadają dyplom lekarski, wydany lub uznany przez jeden z polskich uniwersytetów państwowych, lub
- b) dyplom lekarsko - dentystyczny, wydany lub uznany przez Akademię Stomatologiczną w Warszawie,

3. odbyły jednoroczną praktykę przygotowawczą w czasie trwania studjów lub po ich ukończeniu.

(2) Warunki odbywania praktyki przygotowawczej, wskazanej w p. 3 ustępu 1 artykułu niniejszego, określi rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Do chwili wydania tego rozporządzenia osoby, odpowiadające warunkom, zawartym w p. 1 i 2 ustępu 1 niniejszego artykułu, zwolnione są od obowiązku odbycia praktyki przygotowawczej.

Art. 2.

Poza osobami, uprawnionymi w myśl art. 1, mogą zajmować się wykonywaniem praktyki lekar-

sko-dentystycznej, o ile odpowiadają warunkowi, przewidzianemu w p. 1 ustępu 1 art. 1, osoby następujące:

1. osoby, posiadające dyplomy lekarskie, wyszczególnione w punktach 1, 2, 3, 4 art. 2 ustawy z dnia 2 grudnia 1921 roku w przedmiocie wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 762) lub a), b), c) i d) ust. 2 art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 września 1932 r. o wykonywaniu praktyki lekarskiej (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 712).

2. lekarze-dentyści, którzy posiadają dyplomy, wydane przez uniwersytety b. cesarstwa rosyjskiego przed dniem 27 listopada 1917 r.;

3. lekarze-dentyści, którzy uzyskali aprobatę, uprawniającą do wykonywania praktyki lekarsko-dentystycznej w Państwie niemieckim przed dniem 27 grudnia 1918 r.;

4. osoby, które na podstawie aprobaty, uzyskanej w Państwie Niemieckim, wykonywały praktykę lekarsko-dentystyczną przynajmniej od 1 stycznia 1922 r. do dnia 15 czerwca 1922 r. na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego;

5. osoby, posiadające aprobatę na stopień lekarza-dentysty, wydaną przez komisję egzaminacyjną na lekarzy dentystów w b. General-Gubernatorstwie Warszawskim w latach: 1916, 1917 i 1918;

6. osoby, posiadające świadectwa z ukończenia szkół lekarsko-dentystycznych, znajdujących się na obszarze b. Cesarstwa Rosyjskiego, o ile zgłoszą swoje uprawnienia w Ministerstwie Opieki Społecznej w terminie 4-miesięcznym od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i złożą najpóźniej w ciągu dwóch lat od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia egzamin na lekarzy-dentystów przed właściwymi komisjami uniwersyteckimi w zakresie, ustalonym dotychczas obowiązującymi przepisami;

7. dentyści, posiadający dyplomy uniwersytetów b. Cesarstwa Rosyjskiego, Wojennej Akademii Lekarskiej w Petersburgu i Żeńskiego Instytutu Medycznego w Petersburgu, wydane przed dniem 27 listopada 1917 r.

Art. 3.

Minister Opieki Społecznej może przyznać prawo wykonywania praktyki lekarsko-dentystycznej w Państwie Polskiem na określony przeciąg czasu osobom, które:

a) powołane zostały przez władze państwowe z zagranicy jako profesorowie wyższych szkół państwowych względnie Akademii Stomatologicznej w Warszawie, chociaż nie mają warunków, określonych w art. 1 względnie w art. 2 niniejszego rozporządzenia, posiadają jednak uprawnienia do wykonywania praktyki lekarsko-dentystycznej w innych państwach — a to na czas, przez jaki pozostają na swych stanowiskach uniwersyteckich, względnie w Akademii Stomatologicznej w Warszawie;

b) nie są w możności niezwłocznie wykazać dowodnie, że posiadają wymagane w art. 1 względnie w art. 2 warunki, lub nie odpowiadają jeszcze warunkom, w art. 1 ustęp 1 p. 1 i 3 wymienionym, poczyniły jednak u władz odpowiednich starania, potrzebne

celem usunięcia braków — z warunkiem dopełnienia tych braków w terminie, który ustali rozporządzenie wykonawcze;

- c) przez zamążpójście za cudzoziemców utraciły warunki, wymagane w art. 1 ustęp 1 p. 1, o ile przed zamążpójściem zajmowały się wykonywaniem praktyki lekarsko - dentystrycznej w Państwie Polskiem, — z zastrzeżeniem prawa wzajemności.

Art. 4.

Osobom, które posiadają prawo wykonywania praktyki lekarsko - dentystrycznej w myśl art. 1, 2 i 3 rozporządzenia niniejszego, służy prawo do używania tytułu „lekarza - dentysty”.

Art. 5.

W razie wojny, w braku dostatecznej liczby lekarzy - dentystrów, obowiązanych do służby wojskowej, powołanych na podstawie świadczeń oraz dobrowolnych zgłoszeń, Minister Opieki Społecznej może w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych dopuścić do pełnienia praktyki lekarsko - dentystrycznej w wojskowych przychodniach dentystrycznych, jednak bez prawa wykonywania praktyki prywatnej, osoby, niebędące obywatelami Państwa Polskiego, a posiadające prawo wykonywania praktyki lekarsko - dentystrycznej w innych państwach na mocy tamże otrzymanych, względnie uznanych, dyplomów.

Art. 6.

(1) Przed rozpoczęciem wykonywania praktyki lekarsko - dentystrycznej lekarze - dentyści, posiadający warunki, określone w art. 1, obowiązani są zarejestrować się u władzy administracyjnej I instancji, składając dowody uprawnień.

(2) Osoby, pragnące korzystać z uprawnień, przysługujących im na podstawie art. 2 niniejszego rozporządzenia, winny zarejestrować się w Ministerstwie Opieki Społecznej, które zarejestrowanym wydaje zaświadczenia pisemne o uprawnieniu do wykonywania praktyki lekarsko - dentystrycznej w Państwie Polskiem.

(3) Ponadto lekarze - dentyści (art. 1, 2 i 3) winni władzy administracyjnej I instancji wskazać miejsce stałego wykonywania praktyki oraz donosić pisemnie o każdorazowej zmianie adresu i zaniechaniu praktyki.

Art. 7.

(1) Lekarze - dentyści, którzy zamierzają wykonywać praktykę lekarsko - dentystryczną poza przychodniami (art. 8), zakładami leczniczymi i u innych lekarzy - dentystrów, powinni wykonywać praktykę osobiście lub przy pomocy osób, do tego uprawnionych, jednak pod osobistym i faktycznym kierownictwem.

(2) Wykonywanie praktyki lekarsko - dentystrycznej w dwóch lub więcej miejscach jest wzbronione.

(3) Wykonywanie praktyki lekarsko - dentystrycznej w uzdrowiskach nie podpada pod postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu, o ile nie trwa dłużej niż 5 miesięcy w jednym roku kalendarzowym.

(4) Lekarze - dentyści, wyszczególnieni w ust. b p. 2 ustępu 1 art. 1 oraz w p. 2, 3, 4, 5, 6 i 7 art. 2, mogą ogłaszać się w sposób, przepisany pod wzglę-

dem formy i treści rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej.

Art. 8.

(1) Przychodnie lekarsko - dentystryczne mogą być zakładane i utrzymywane przez osoby, posiadające uprawnienia do wykonywania praktyki lekarsko - dentystrycznej (art. 1 i 2), tylko po uprzednim uzyskaniu zezwolenia władzy administracyjnej II instancji, a w Warszawie Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

(2) Pozwolenie na zakładanie i utrzymywanie przychodni lekarsko - dentystrycznych może być udzielane także osobom prawnym, o ile ich statuty przewidują prowadzenie odnośnych czynności.

(3) Uruchomienie przychodni lekarsko - dentystrycznych może nastąpić po stwierdzeniu przez władzę administracyjną, że urządzenie jej odpowiada obowiązującym przepisom.

(4) Kierownikiem przychodni lekarsko - dentystrycznej może być tylko lekarz - dentysta, który wykazał się najmniej trzyletnią praktyką lekarsko - dentystryczną.

(5) Przepisy o zakładaniu i utrzymywaniu przychodni lekarsko - dentystrycznych, zawarte w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, nie mają zastosowania do przychodni lekarsko - dentystrycznych, zakładanych przez Ministerstwo Spraw Wojskowych, Kasy Chorych i Związki tych Kas.

Art. 9.

Szczegółowe przepisy co do urządzenia i koniecznego zaopatrzenia przychodni lekarsko - dentystrycznych oraz sposobu prowadzenia ich i regulamin określone zostaną w drodze rozporządzenia przez Ministra Opieki Społecznej.

Art. 10.

Kierownicy przychodni lekarsko - dentystrycznych oraz lekarze - dentyści, zajmujący się praktyką prywatną, winni zgłosić władzy administracyjnej I instancji osoby, wykonywujące u nich praktykę lekarsko - dentystryczną.

Art. 11.

Osoby, utrzymujące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przychodnie lekarsko - dentystryczne, są obowiązane celem dalszego ich prowadzenia wyjednać przewidziane artykułem 8 zezwolenie nie później, jak w ciągu 3 miesięcy od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Art. 12.

(1) Nadzór i kontrola nad przychodniami lekarsko - dentystrycznymi należą do państwowych władz sanitarnych.

(2) Przychodnie lekarsko - dentystryczne Kas Chorych i Związków Kas Chorych podlegają w myśl art. 97 i 98 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272) nadzorowi właściwych okręgowych urzędów ubezpieczeń przy współudziale delegatów Ministerstwa Opieki Społecznej do tych urzędów.

(3) Przepis ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do przychodni lekarsko - dentystrycznych, zakładanych przez Ministerstwo Spraw Wojskowych.

II. O wykonywaniu czynności techniczno-dentystycznych.

Art. 13.

(1) Wykonywanie czynności techniczno-dentystycznych przez osoby, nieuprawnione do wykonywania praktyki lekarsko-dentystycznej, dozwolone jest wyłącznie pod kierunkiem i na zamówienie lekarza-dentysty; osoby te nie mają prawa bezpośredniego stykania się z pacjentem, używania jakichkolwiek tytułów, reklamowania się, umieszczania szylków, tablic i ogłaszania się z wyjątkiem ogłaszania się w prasie fachowej.

(2) Wyjątki od przepisów ust. 1 artykułu niniejszego zawarte są w postanowieniach przejściowych, objętych artykułami od 14 do 24.

Art. 14.

(1) Na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego i na wchodzącej w skład województwa śląskiego części Śląska Cieszyńskiego mogą wykonywać samodzielnie czynności techniczno-dentystyczne ci technicy dentystyczni, którzy posiadają obywatelstwo polskie i uzyskali koncesję na wykonywanie przemysłu techniczno-dentystycznego w myśl rozporządzenia austriackiego Ministra Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 20 marca 1892 r. (Dz. P. P. Nr. 55), wydanego na podstawie § 24 ustawy przemysłowej z dnia 15 marca 1883 r. (Dz. Ust. Nr. 39).

(2) Minister Opieki Społecznej może wydawać wyjątkowo nowe pozwolenia tym technikom dentystycznym, którzy w dniu 1 stycznia 1927 r. posiadali już przynajmniej 7 (siedem) lat nauki i praktyki zawodowej, odbytej na obszarze, wymienionym w ustępie pierwszym artykułu niniejszego. Prawo zgłoszenia o nadanie tych zezwoleń gaśnie w dniu 31 grudnia 1927 r.

(3) Ponadto Minister Opieki Społecznej może wydawać dla obszaru cieszyńskiej części województwa śląskiego wyjątkowo nowe pozwolenia tym technikom dentystycznym, którzy w dniu 1 stycznia 1933 r. posiadali już przynajmniej 7 (siedem) lat nauki i praktyki zawodowej, odbytej na obszarze województwa śląskiego. Termin wnoszenia podań o nadanie tych zezwoleń upływa z dniem 31 grudnia 1933 r.

Art. 15.

(1) Na obszarze województw: pomorskiego, poznańskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego mogą wykonywać samodzielnie czynności techniczno-dentystyczne, o ile posiadają obywatelstwo polskie:

1. ci technicy dentystyczni, którzy posiadają uprawnienia leczenia w Kasach Chorych, w myśl rozporządzenia pruskiego Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 grudnia 1913 r. L. dz. 770, wydanego do § 123 niemieckiej państwowej ustawy ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 409);

2. ci technicy dentystyczni, którzy wprowadzenie posiadają kwalifikacji, wymienionych w punkcie 1-ym ustępu 1 artykułu niniejszego, jednakże pracują samodzielnie na obszarze tych województw co najmniej od 1 stycznia 1913 r. i zostali w myśl obowiązujących przepisów we właściwym czasie zarejestrowani;

3. ci technicy dentystyczni, którzy rozpoczęli naukę na obszarze tych województw przed dniem 1 stycznia 1920 r., a brakujące lata nauki lub praktyki pomocniczej uzupełnili u lekarza-dentysty, uprawnionego technika dentystycznego lub technika dentystycznego najdalej do dnia 1 czerwca 1927 r.

(2) Prawo do rejestracji uprawnień, wymienionych w niniejszym artykule, gaśnie w dniu 31 grudnia 1927 r.

(3) Minister Opieki Społecznej może wydawać dla obszaru górnośląskiej części województwa śląskiego wyjątkowo nowe pozwolenia tym technikom dentystycznym, którzy w dniu 1 stycznia 1933 r. posiadali już przynajmniej 7 (siedem) lat nauki i praktyki zawodowej, odbytej na obszarze województwa śląskiego. Termin wnoszenia podań o nadanie tych zezwoleń upływa z dniem 31 grudnia 1933 roku.

Art. 16.

Technicy dentystyczni, wyszczególnieni w artykułach 14 i 15 niniejszego rozporządzenia, z chwilą uzyskania pozwolenia, względnie rejestracji, mają prawo używać tytułu „technika dentystycznego” i są uprawnieni do brania wycisków celem sporządzania wszelkiego rodzaju dostawek zębowych oraz osadzania ich w jamie ustnej, jednak bez prawa wykonywania jakichkolwiek zabiegów lekarsko-dentystycznych.

Art. 17.

Technicy dentystyczni, wyszczególnieni w art. 14 i 15, którzy złożą specjalny egzamin z wynikiem pomyślnym w myśl art. 20, mogą poza uprawnieniami, przewidzianymi w art. 16, wykonywać wszelkie zabiegi na poszczególnych zębach i uzębieniu, wchodzące w zakres czynności, jakich potrzeba do sporządzenia zębów sztucznych i uzębienia, koron, mostków i plomb, z wyjątkiem leczenia chorób jamy ustnej.

Art. 18.

Technicy dentystyczni, wyszczególnieni w ustępie pierwszym art. 14 i w punktach 1 i 2 art. 15, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pozostają w zawodzie techniczno-dentystycznym bez przerwy od lat 15, są zwolnieni od składania specjalnego egzaminu, przewidzianego w art. 17.

Art. 19.

Technicy dentystyczni, korzystający z uprawnień, przewidzianych w art. 17 i 18, mają prawo używać tytułu „uprawniony technik dentystyczny”.

Art. 20.

(1) Przewidziany w art. 17 specjalny egzamin, osoby zainteresowane winny złożyć przed komisją egzaminacyjną. Komisje egzaminacyjne dla tego egzaminu zostaną utworzone w miastach, posiadających uniwersyteckie wydziały lekarskie — przy władzach administracyjnych II instancji.

(2) Skład komisji egzaminacyjnych, zakres, termin egzaminów i ich warunki zostaną określone w drodze rozporządzenia przez Ministra Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 21.

(1) Uprawnieni technicy dentyści i technicy dentyści mogą korzystać z przysługujących im uprawnień, o ile zarejestrują się w Ministerstwie Opieki Społecznej za pośrednictwem właściwych urzędów administracyjnych, składając dowody uprawnień.

(2) Zarejestrowanym Ministerstwo Opieki Społecznej wydaje zaświadczenie pisemne o uprawnieniu do wykonywania czynności techniczno-dentyści. Przeprowadzanie rejestracji i wydawanie zaświadczeń, przewidzianych w artykule niniejszym, Minister Opieki Społecznej może przekazać wojewodom.

Art. 22.

Uprawnieni technicy dentyści i technicy dentyści winni posiadać pracownie techniczno-dentyści i prowadzić je pod własnym i faktycznym kierownictwem. Pracownie techniczno-dentyści podlegają kontroli państwowych władz sanitarnych. Przepisy o prowadzeniu i zaopatrzeniu pracowni techniczno-dentyści wydane zostaną w drodze rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej.

Art. 23.

(1) Uprawnieni technicy dentyści i technicy dentyści nie mogą posiadać w swych pracowniach, względnie pomieszczeniach, mających bezpośrednie połączenie z pracownią, narzędzi i przyrządów oraz jakichkolwiek środków, które służą do wykonywania czynności i zabiegów, dozwolonych wyłącznie lekarzom-dentyściom.

(2) Technicy dentyści nie mogą posiadać narzędzi i przyrządów do wykonywania czynności i zabiegów, dozwolonych wyłącznie uprawnionym technikom dentyści (art. 19).

Art. 24.

Uprawnieni technicy dentyści i technicy dentyści mogą ogłaszać się w sposób, przepisany pod względem formy i treści rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej.

III. Postanowienia ogólne i karne.

Art. 25.

Nadzór i kontrola nad wykonywaniem praktyki lekarsko-dentyści oraz nad wykonywaniem czynności uprawnionych techników dentyści i techników dentyści należy, o ile rozporządzenie niniejsze inaczej nie stanowi, do władz administracyjnych I instancji.

Art. 26.

Zakres uprawnień do stosowania leków przez lekarzy-dentyści, wyszczególnionych w ust. b pkt. 2 ustępu 1 art. 1 oraz w pkt. 2, 3, 4, 5, 6 i 7 art. 2, tudzież przez uprawnionych techników dentyści określi rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej.

Art. 27.

(1) Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzeń lub zarządzeń, wydanych na jego podstawie, o ile dany czyn nie ulega karze surowszej, będą karani aresztem do 6 tygodni i grzywną do 500 zł, lub jedną z tych kar.

(2) W razie niemożności ściągnięcia grzywny władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu karę zastępczego aresztu według swego uznania, jednak nie ponad 2 tygodnie.

(3) Władza administracyjna II instancji może osoby ukarane dwukrotnie — na podstawie postanowienia niniejszego artykułu — pozbawić prawa wykonywania czynności zawodowych na czas od miesięcy dwóch do lat trzech.

(4) Do orzekania powołane są władze administracyjne I instancji.

IV. Postanowienia końcowe.

Art. 28.

Przepisy rozporządzenia niniejszego nie naruszają specjalnych uprawnień, przewidzianych w umowach międzynarodowych, w warunkach i granicach, w umowach tych ustalonych.

Art. 29.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Opieki Społecznej, co do art. 1, 2 i 20 w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, co do art. 5 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, a co do art. 27 Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 30.

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Państwa Polskiego.

(2) Jednocześnie z wejściem w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy, normujące wykonywanie praktyki lekarsko-dentyści oraz czynności techniczno-dentyści, względnie regulujące sprawy przemysłu techniczno-dentyści.

Warszawa. Drukarnia Państwowa, Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

67628

Cena 1 zł

Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi w kraju 8 zł kwartalnie (32 zł rocznie). Władze, urzędy i instytucje państwowe oraz władze samorządu terytorjalnego opłacają 6 zł kwartalnie (24 zł rocznie). Do prenumeraty zagranicznej dolicza się 4 zł kwartalnie (16 zł rocznie) tytułem porta pocztowego. Prenumeratę wpłacać należy przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Wszelkie wpłaty na Dz. U. R. P. wnosić należy za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe Adm. Dz. Ustaw 30-130.